

Den norske buhund, der hører til blandt spidshunderacerne, er en livlig hund med et venligt gemyt

Spids udenpå – rund indeni

■ Tekst og foto: Wiegarden/Tine Luther

- Den norske buhund er efterkommer af de spidshunde, vikingerne havde, fortæller Rose-Marie Carlsen, Kennel Tu-San. - Ordet "bu" betyder bo eller boplads, og det beskriver jo meget godt, hvor racen hørte hjemme: tæt på sine mennesker. Begrebet buhund dukkede op for første gang i skriftlige kilder i slutningen af 1600-tallet.

- Gennem hundredevis af år har buhunden været brugt af norske bønder. Den fungerede både som vagt- og hyrdehund rundt omkring på gårdene. Desuden brugte bønderne den som jagthund på alt muligt forskelligt vildt

Den norske buhund er med sit glade og venlige temperament ganske velegnet som familiehund.

Norske buhunde trives rigtig godt i flok. Til højre ses en ung tæve og til venstre en voksen hanhund.

– eksempelvis elg, rådyr, ræv, bjørn og ulv og i vore dage også til f.eks. vildmink. Buhunden er stadig udbredt som arbejds-hund på norske bondegårde.

Flere får øjnene op for racen

- Den første buhundeudstilling blev afholdt i Norge i 1926, og i 1939 blev Norsk Buhundeklub oprettet, fortsætter Rose-Marie Carlsen. - Racen blev FCI- anerkendt i 1943. De første eksemplarer blev importeret til Danmark i 1957, men det var først i begyndelsen af 1970'erne danskerne begyndte at afholde udstillinger og opdrætte buhunde. Udviklingen er gået stille og roligt indtil for et par år siden, hvor mange har fået øjnene op for racen med efterfølgende ekspansion. I dag har vi et sted mellem 500 og 1000 buhunde i Danmark.

Den norske buhunds 50-års jubilæum fejres i øvrigt i forbindelse med DKK's internationale udstilling i Vejen d. 11.-12.

august (yderligere information findes på www.spidshundeklubben.dk).

Elsker at nusse og pøle

- Jeg plejer at sige, at hvis en buhund har dårligt temperament, er det ejerens skyld. Racen har simpelthen et godt temperament med sig fra fødslen. Det er en meget glad, venlig og social hund, som du kommer utrolig tæt på både fysisk og psykisk. Den tager gerne kontakt og holder meget af at nusse. Selv i de tilfælde, hvor buhunde går i flok, knytter de sig meget til deres mennesker, og menneskelig kontakt er ganske vigtigt for deres trivsel.

- I buhunden finder du en livlig hund, der elsker at lege og pøle – også gerne med børn. Der skal ske noget omkring den. Helst følger den sine mennesker overalt, så den ikke går glip af nogen oplevelser.

- Buhunden er ikke en "enmandshund"; den knytter sig til hele familien.

Også fremmede hilses frejdigt velkomne, og hunden går bestemt ikke af vejen for at blive klappet af dem.

- Vagtinstitket melder sig altid på banen, når der kommer nogen, men det er ikke på en skarp måde – buhunden fortæller blot, at der er nogen ved døren. Og du kan være forvisset om, at intet går dens opmærksomhed forbi. Det er en meget nysgerrig hund.

Lærevillig men ikke behagesyg

- Buhunden er utrolig intelligent og lærenem, siger Rose-Marie Carlsen. - Hvis du forstår at skabe den rette kontakt til den, kan den lære nærmest hvad som helst; du kan nærmest forme den som en klump ler. Derfor er den god at dyrke mange forskellige hundesportsgrene med. Du skal dog være sensitiv, når du arbejder med din buhund. Forlanger du mere af den, end den kan honorere, går den i baglås. Den ➔

Buhunden kræver nogen motion og sætter pris på at løbe frit. Har man flere af slagsen, er de gode til at motionere selv i kraft af deres legesyge.

Pelsen hos en buhund er kraftig og har en blød, tæt underuld. Farverne er hvedefarvet fra lys til gulligt rød samt sort (sidstnævnte er forholdsvis sjælden). Racen er ikke så krævende, hvad pelspleje angår; kun i de to årlige fældningsperioder skal man for alvor være over den med kam og børste.

Buhunden er fra 41-47 cm i skulderhøjde.

vender typisk ryggen til, og så er der ikke noget at gøre.

- Respekt er nøgleordet for træningen af en buhund. Giver du dig til at råbe af den, går den i sort.

Tingene kan derimod leges ind i hunden. Den har en vis form for selvstændighed, og selvom den gerne arbejder for dig, er den ikke behagesyg. Derfor skal du sommetider gøre lidt – f.eks. belønne med godbidder – for at holde dens koncentration fanget. Med "noget for noget"-princippet kan du nå rigtig langt med en buhund.

- Selvom buhunden, som sagt, er meget

lærenem, er det vigtigt at opdrage den ret konsekvent helt fra begyndelsen, fordi den også har selvstændigheden i behold. Opdrager du ikke helt fra hvalpealderen, tager den magten fra dig og løber om hjørner med dig. Racen har behov for megen kærlighed og kontakt – især for hvalpene er det et "must". Med masser af kærlighed og konsekvens kan du forme din buhund – den skal blot vide, hvad den skal honorere.

- Vi har at gøre med en race, der kan være ganske gøende, men opdrages buhunden allerede fra hvalpealderen til ikke at gøre hele tiden, kan du sagtens lægge en dæmper på den. ■

Find flere oplysninger på www.spidshundeklubben.dk